

РЕШЕНИЕ

№ 18155

гр. София, 13.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9142** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК,

Делото е образувано по жалба на С. А. А. [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С., чрез нейната майка и законен представител Х. М. А., гражданка на С., [дата на раждане] ,чрез адв. Н. от САК, срещу Отказ за виза, издаден от М. С., завеждащ Консулска служба при Посолството на Република България в [населено място], Л., издаден на дата 29.07.2025г. и по заявление от 10.04.2025г. за национална виза тип "Д".

С жалбата се иска от съда да отмени процесния отказ, и да върне преписката на съответния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира се незаконосъобразност поради съществено нарушение на административно-производствените правила, не бил издаден в изискуемата от закона форма поради липса на мотиви в нарушение на изискването по чл.34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определянето на визовия режим. В издадения стандартен формуляр освен цифрово обозначение на правни разпоредби били направени схематични допълнителни пояснения, недостатъчни да обосноват произнасянето от фактическа страна, не били обсъдени фактите по случая и изводи за приложение на конкретните хипотези за отказ за виза, липсвали мотиви в нарушение на чл. 59, ал.2, т.4 АПК, тази разпоредба имала императивен характер. Счита конкретните правни основания за неотнормирани в конкретния случай, производството, въз основа на което било издадено разрешение за събиране на семейството се развивало по реда на Директива 2003/86/ЕС и респективно ЗУБ, но не и по ЗЧРБ. Позовава се на актуалната разпоредба на чл.34, ал.1, т.1-3 ЗУБ след ДВ бр. 52/2025г. в която се предвижда задължение за представяне на

доказателства за осигурено жилище и здравни осигуровки, медицинска застраховка и за стабилни и редовни доходи, с което може да издържа семейството си без да прибегва към системата за социално осигуряване на страната. Изтъква доводи, че посочените условия касаели процедурата по пред ДАБ по решението за събиране на семейството, посочените условия били въведени считано от 27.06.2025г. , а в случая с Решение № 6505/28.05.2024г. на председателя на ДАБ с което било разрешено събирането на семейството на оспорващата, влязло в сила година преди това. По тези съображения счита, че ответникът посочил в процесния отказ несъществуващи правни изисквания, които били предмет на проверка от органите на ДАБ. Претендира издаването на процесния отказ в противоречие с принципа за пропорционалност по чл.6 АПК, доколкото с него се засяга в значителна степен правото на личен и семеен живот по чл. 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Това право било гарантирано от Конвенцията, , но в процесния случай нямало позоваване на предвидени ограничения на посоченото право- , претендира, че в процесния случай липсвали основания за ограничаване на посоченото право.

Пред съда оспорващата е представлявана от адв. И., който претендира основателност на жалбата. Ответникът не взел становище по същество и не е представляван, препратена е само административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Отказът е връчен на дата 26. 08.2025г., а жалбата до съда е подадена на дата 05.09.2025г., с което е спазен срокът за обжалване по искането за отмяна. Жалбата е и допустима и по смисъла на чл.8, ал.4 ЗЧРБ, тъй като се претендира нарушение на чл.8 ЕКПЧ, което се основава и на доказани факти за семеен живот, предвид издаденото решение на председателя на ДАБ за събиране на семейството.

По фактите съдът приема следното:

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Заявление ВЕУ25000313V от 10.04.2025 г., за издаване на виза вид “D“ е подадено от името на С. А. А. [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С.. Към същото са представени са документите, част от адм. преписка, включително решение 6505/28.05.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което е разрешено на М. А. А. да се събере на територията на Република България със своята майка Х. М. А., със своя баща А. А. М., с братята си М. А. А. и М. А. А., както и сестра си С. А. А..

Преписката за С. А. А. съдържа копия на паспорта, застраховка от 25.05.2025г. джо 24.08.2025г.е решенията на председателя на ДАБ за предоставен хуманитарен статут и за разрешение за събиране на семейството, посочени по-горе.

Отказът по заявление ВЕУ25000313V от 10.04.2025 г. е постановен на бланка – формуляр, като правни основания са посочени хипотезите по чл.10, ал.1, т.17, т. 22 от ЗЧРБ, а забележки са изложени и мотиви: има данни, че целта на влизането е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета страна, след проверки е установено, че носителите на основанието не пребивават в страната, нямат осигурено жилище и задължително здравно осигуряване.

За компетентността на органа е представена Заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на

външните работи, с която предоставя правото за отказ за издаване относно визите на директора на Дирекция „К. отношения“, началник на отдел „Национален визов център“, служителите в отдел „Национален визов център“ както и по т. 3 консулските длъжностни лица в задграничните представителства на Република България, а ако това лице отсъства от определения му заместник. Също е представена и Заповед № 1 от 20.01.2025г. на Посланика на Република България в Б., с която персонално е определен за 3. издалия отказа М. С.. В писмо рег. № М-9719 от 26.09.2025г. от ДАНС на л.140, последната не е изразявала становище.

Дирекция „Миграция“ на МВР не участва в съгласувателната процедура по издаване на виза вид „D“, а когато се касае за виза на непълнолетно лице, ДАНС не изразява становище.

При така установеното по фактите, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с право и интерес от оспорване срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол на основание чл. 10а, ал.4 ЗЧРБ, тъй като се касае за засягане на основни права и свободи на ЕКПЧ, а именно чл. 8 от конвенцията. Същата е процесуално допустима, разгледана по същество, жалбата е основателна. Предмет на контрол по законосъобразност е отказ по заявление ВЕУ25000313V от 10.04.2025 г. за издаване на виза вид „D“, издадени от КДЛ, Б.. Касае се за отказ за виза издадена на малолетно дете.

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкцията на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, както и Инструкцията № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Видно от Заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи и Заповед № 1 от 20.01.2025г. на Посланика на РБ в Б., постановилия отказа М. С. разполага с компетентността да разгледа и да се произнесе по заявлението. Следователно – отказът е постановен от компетентен орган.

Относно възражението, че не е мотивиран акта - следва да се има предвид, че има посочено правно основание по чл.10, ал.1, т.17, т. 22 от ЗЧРБ, че има данни, че целта на влизането е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава, след проверки е установено, че носителите на основанията не пребивават в страната, нямат осигурено жилище и задължително здравно осигуряване. Тези правни основания и мотиви в забележка, са достатъчни да бъде извършена проверка на основанията за отказа.

В случая обаче, се касае за събиране на семейство на непълнолетен и непридружен чужденец с предоставен хуманитарен статут от българската държава, като в този случай, българската държава е била задължена да разреши събирането на семейството. Обратното на изложеното от адв. Н., не могат да бъдат предявени изисквания към непълнолетния чужденец с предоставена международна закрила за представяне на доказателства за доходи, достатъчни за издръжка, за осигуряване и жилище. Т. изискване към непридружените непълнолетни не е въведено с Директива 2003/86 нито в българското законодателство.

Що се касае до изискванията за издаване на виза, то

Видно от Решение 6505/28.05.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което е разрешено на М. А. А. да се събере на територията на Република България със своята

сестра си С. А. А., оспорваща по делото, то е установена родствената връзка между лицата, като тази връзка е преценена освен това и при издаването на решението за събиране на семейството. Съгласно чл. 34, ал. 7 от ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 и 4, от българските дипломатически или консулски представителства, тази разпоредба обаче определя само компетентния орган, но не предполага, че решението за събиране на семейството има за автоматична правна последица и разрешение за влизане на територията на страната.

Що се касае до посочените мотиви за отказа : „ има данни, че целта на влизането е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета страна, след проверки е установено, че носителите на основанията не пребивават в страната, нямат осигурено жилище и задължително здравно осигуряване.“, то очевидно се отнасят за цялото семейство на оспорващата. Личното положение на оспорващата – като непълнолетно лице, зависи изцяло от действията и решенията на нейните родители относно пребиваването и евентуалната миграция към трета страна. В случая обаче по преписката не са представени доказателства и липсват данни от извършени проверки, каквито е допустимо да бъдат извършени по отношение на родителите на събиращия семейството М. А. А., по отношение на М. А. А. за това дали действително същият пребивава на територията на страната.

Поради липса на доказателства, обосноваващи приложените правни основания за отказа, същият е постановен не само при допуснато процесуално нарушение, но и при материална незаконосъобразност. Органът е следвало да основе взетото решение за отказ с данни и доказателства от извършени проверки в информационни системи и евентуално становище по съгласувателните процедури на родителите, което в случая не е направено.

Следователно отказът е незаконосъобразен, поради което трябва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново разглеждане на заявлението с обсъждане на събраните доказателства. Доказателствената тежест за основанията на процесния отказ е на ответника, който съобразно дадените му указания следваше да установи предпоставките по чл.10, ал.1 т.17, т. 22 от ЗЧРБ. Не е спорно, че отказът за издаване на виза от типа на процесната се съставят на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (Н.). Изложеното обаче не означава, че основанията за отказа следва да бъдат подкрепени с данни, съответни на приложими изисквания и към посочените словесни мотиви в забележка, а що се касае до резултатите от задължителните проверки, дори и да се извършват електронно, то и резултатите от проверките също могат да бъдат доказани. Действително в общото придружително писмо към преписката е посочено, че има отрицателно становище на ДАНС, което е относимо към родител на оспорващата, но няма данни в мотивите на процесния отказ, че такова отрицателно становище за родител на оспорващата е взето предвид и при постановяването на процесния отказ. Ответникът следваше да обоснове процесния отказ с относими данни, задълженията му за доказване по чл. 170 АПК, не са изпълнени.

За пълнота по изложените в жалбата основания съдът намира за необходимо да изложи и следните правни съображения по тълкуването и прилагането на закона:

Решението за събиране на семейството – влязъл в сила административен акт, няма за автоматична правна последица издаването на виза на посочените в същото лица, решението за събиране на семейството е допустимо да бъде издадено и без да са представени официални документи за самоличност, а само въз основа на подписана декларация от лицето, на което е предоставена международна закрила. Визата на членовете на семейството се издава по реда за издаване на визи и от компетентни органи при спазване на приложимите изисквания за издаването на визите.

Целта на визовия режим е именно контрол на лицата, които влизат на територията на българската държава и на територията на ЕС, която не може да се постигне без точното установяване на самоличността на лицата и преценката на лично основание заявлението за виза. Именно поради тази цел, решението за събиране на семейството не поражда автоматични правни последици за издаване на виза, решението също не е равностойно на поето задължение за издаване на визи от страна на държавата нито по националното право нито по правото на ЕС. За легалното влизане на територията на страната с цел събиране на семейството на лице с предоставен хуманитарен статут от българската държава, са приложими изискванията за издаване на визи по Н., недопустимо е да бъде издадена виза само въз основа на проверките на органите на ДАБ при постановяване на решението за събиране на семейството, доколкото с тази разпоредба - чл. 34 ЗУБ, не са въведени и конкретни изисквания относно издаването на визите в дерогация от общи режим, като например за задължителното представяне на документ за пътуване, издаден от държавата по произход на кандидата и с определени изисквания за срока на валидност на този документ.

Следва да се посочи, че в чл.12, пар.1 от Директива 2003/86/ЕС, на която се позовава адв. Н. в жалбата, освобождаването от изисквания за представяне на доказателства за членовете на семейството за доход и издръжка по чл.7 от същата директива, е приложимо само по отношение на лицата, на които е предоставен статут на бежанец, какъвто не е процесния случай – касае се за събиране на семейство на лице с предоставен хуманитарен статут. Също издаденото решение за събиране на семейството не означава автоматично, че всички членове на семейството на непридружения непълнолетен с хуманитарен статут следва да бъдат в тежест на българската осигурителна и здравна система и са освободени от задължения да доказват целта на престоя си. Предвид изискванията по чл.7, пар.1 от Директивата, то именно изпълнение на изискванията за разполагаеми средства за издръжка и доходи, осигурено жилище доказва намерение за установяване в страната и спазване на разрешението за събиране на семейството именно на територията на страната. От тези изисквания, съгласно чл.12, пар.1 от Директива 2003/86/ЕС, са освободени само членовете на семействата на бежанците. Още повече, че хуманитарният статут има временен характер и подлежи на преразглеждане при промяна на условията, при които е предоставен – чл.17, ал.1, т.1 ЗУБ.

По изложените съображения, оспорения отказ е незаконосъобразен по чл.146, т. 3 и т.4 АПК, предвид на което и следва да бъде отменен, а преписката да се върне на Завеждащ Консулската служба при посолството на Република България в [населено място], Л., за ново разглеждане на подаденото от С. А. А. [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С., чрез нейната майка и законен представител Х. М. А., гражданка на С., [дата на раждане] При новото разглеждане административният орган следва да изпълни задълженията си за цялостна и в пълнота проверка на основанията за издаване на виза, като извърши дължимите проверки и вземе предвид всички относими доказателства, в това число, настъпили нови факти и обстоятелства, и такива, относими към промяна на условията и основанията, въз основа на които е предоставено разрешението за събиране на семейството.

С оглед гореизложеното, на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ за виза, издаден от М. С., завеждащ Консулска служба при Посолството на Република България в [населено място], Л., издаден на дата 29.07.2025г. и по заявление ВЕУ25000313V от 10.04.2025г. за национална виза тип "Д", по жалба на С. А. А. [дата на раждане] в [населено място], С.,

гражданка на С., чрез нейната майка и законен представител Х. М. А., гражданка на С., [дата на раждане]

ВРЪЩА делото като административна преписка на компетентния орган при Посолството на Република България в [населено място], Л., за ново произнасяне по заявление ВЕУ25000313V от 10.04.2025г. за национална виза тип "Д", подадено от името на С. А. А. [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С., като вземе предвид изложеното в мотивите на съдебното решение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.

Съдия: